

гаре-ты; нъ тѣи нъ вассали ли имъ сѣ были, или само сѣжзници, както Константинъ сяка, като утвърдява, че тѣи имъ были сѣжзници въ войны-ты (*beliarum socii et adjuiores*), утвърдително не можемъ да кажемъ; можемъ поне да мыслимъ, че като бяхъ подвиженъ народъ и кой-то любяше свобода-тѣ, тѣи бяхъ собственно независими.

Мнѣніе-то Константиново, че вѣшь тѣи живяли сѣ Таврически-ты Българе само три години, сѣ достовѣрность не можемъ да потвѣрдимъ. Ако да разумѣваме дору това така, че тѣи само въ Лебедянь сѣ живяли три години, то все, и въ това врѣмя, и прѣди него, и послѣ тѣи сѣ живяли и въ други мѣста по' на сѣверъ, или по' на югъ, и много врѣмя сѣ проминовали сѣ Козаре-ты (Българе-ты), на кои-то сѣ были сѣбѣди. Обаче въ това врѣмя, когато отидохъ къмъ тѣхъ Гръцки-ты посланници, тѣи тогава сѣ живяли по' на Югъ, сир. около Одессѣ, зачто Византійски-ти Лѣтописци явно говорятъ, че Генералъ Склиръ отишелъ къмъ устье-то на Дунава, къмъ Мадяре-ты.

Нъ между това, като имахъ тѣи Мадяре свое-то отношеніе къмъ Българе-ты, тѣи го имахъ особенно и къмъ Россіане-ты; зачто собственно по Русскѣ-тѣ земѣ сѣ прѣносили, и сѣ това исто-то придадохъ новъ врѣвекъ на отношеніе-то на Руссы-ты къмъ Българе-ты, зачто по между тѣхъ сѣ бяхъ втикнули тѣи чужденци-сѣбѣди. Какви сговори, привѣтливости, или обиды сѣ ставали между Россіане-ты и Мадяре-ты, не е извѣстно; Несторъ за това ничто не казва, зачто той е былъ довольно отдалеченъ отъ това врѣмя, ако и да е былъ истиненъ правдолюбецъ.

Обаче, както и да е, много-то Русскы думы въ Мадярскый языкъ, кои-то повыше принадлежатъ на земледѣлие-то, на занаяты-ты и на чиновловіе-то, явно доказватъ: 1) че Россіане-ти тогава сѣ были вече постоянни жители, земледѣлци и не безъ гражданско устройство, какво-то и да е было то; 2) че Мадяре-ти тѣсно и добръ живовали сѣ свои-ты сѣбѣды Руссы, отъ кои-то много добро заехъ на едно сѣ думы-ты. И така сѣ живовали между себе-си, сир. били сѣ ся, и пакъ сѣ живяли като сѣбѣди, нъ затова сѣ были всегда